

هفته نامه

شماره ۴۸

پیام سفیر

کلید کنید

سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

مدیر مسئول:

دکتر محمد حسین مختاری

سر دبیر:

حسن نیازی

هفته نامه سفارت جمهوری اسلامی ایران در واتیکان

سال دوم / شماره چهل و هشتم

جمعه ۱۴ آذر ۱۴۰۳ / ۰۳ ژانویه ۲۰۲۵

تهیه و تنظیم: بخش دیپلماسی عمومی

مجری طرح: بخش فرهنگی

آدرس: Via Bruxelles, ۵۷, ۰۰۱۹۸

تلفن: +۳۹۰۶۸۵۵۲۴۹۴

وب سایت: <https://vatican.mfa.gov.ir/portal>

شبکه ایکس: <https://twitter.com/IRANinVATICAN>

در این شماره می خوانیم:

- پیام رئیس جمهور به پاپ فرانسیس به مناسبت تبریک سال نو
- درنگی بر شیوه برخورد امام باقر علیه السلام با مسیحیان
- یادداشتی در مورد قدیس استفان، اولین شهید مسیحی
- مجموعه یادداشت: سال مقدس؛ درس ها و تحلیل ها، قسمت سوم
- تاریخچه درب مقدس
- واتیکان در هفته ای که گذشت ...

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

نگاه رهبر انقلاب در مورد تعلیمات امام محمد باقر (ع)

۳ تکلیف مهم و دشوار مؤمنین

رهبر انقلاب: حضرت باقر سلام الله علیه فرمود سه چیز هست که جزو تکالیف بسیار مهم و دشوار مؤمنین است:

منصف و حق مدار باشیم

اول اینکه انسان در قبال دیگران انصاف به خرج بدهد. آنجائی که حق به طرف مقابل هست و شما حق ندارید، منصفانه حق را به او بدهید. خودتان را اگر چنانچه موجب کوچک شدن است، زیر پا بگذارید.

کمک کار باشیم

دوم مواسات ورزیدن با برادر مؤمن. مواسات با مساوات فرق دارد. مواسات یعنی کمک کردن به برادر مؤمن در همه‌ی امور. کمک فکری، کمک مالی، کمک جسمانی، کمک آبروئی.

به یاد خدا باشیم

سوم در همه حال ذاکر خدای متعال باشد. آن وقت حضرت باقر ذکر را معنا کرده‌اند:

«وقتی که می‌رود به سمت معصیت، ذکر خدا او را مانع بشود.»

محمد
صلى الله عليه وآله
وآله

تسليم پیام تبریک رئیس جمهوری کشورمان به پاپ فرانسیس :

دکتر محمد حسین مختاری سفیر جمهوری اسلامی ایران در واتیکان روز پنجشنبه ۱۳ دی ماه در دیداری حضوری با جناب پاپ فرانسیس رهبر کاتولیک های جهان، پیام تبریک دکتر مسعود پزشکیان ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران را که به مناسبت میلاد حضرت مسیح(ع) و آغاز سال نو میلادی ارسال شده بود به وی تقدیم کرد.

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

بسم الله الرحمن الرحيم

عالی جناب پاپ فرانسیس
رهبر کاتولیک های جهان

با کمال مسرت، فرارسیدن میلاد فرخنده حضرت عیسی بن مریم «علیه السلام» و آغاز سال نو میلادی ۲۰۲۵ را به جناب عالی و همه موحدین جهان صمیمانه تبریک می گویم.
گرامی داشت میلاد حضرت عیسی مسیح(ع) بستری معنوی جهت یادآوری فرامین الهی و آموزه های گرانسنگ همه انبیاء برای تحقق عدالت، صلح و آزادی است.
در عصر حاضر، جامعه جهانی نیازمند نگاهی نو به حل مسائل جوامع بشری است، لذا تفکر و تأمل به خصایص والای پیامبران الهی می تواند راه گشای بشر امروزی جهت رسیدن به کمال انسانی باشد.
امیدوارم در آستانه سال جدید میلادی، شاهد اقدامات موثری در مسیر صلح، امنیت و آزادی ملت های ستمدیده و مظلوم به ویژه مردم مظلوم فلسطین باشیم.
از خداوند متعال، سلامتی، و موفقیت آن جناب، بهروزی و سعادت پیروان حضرت مسیح(ع) و برقراری صلح و آرامش در سراسر جهان را مسألت دارم.

مسعود پزشکیان
رئیس جمهوری اسلامی ایران

درنگی بر شیوه برخورد امام باقر علیه السلام با مسیحیان

دکتر مرتضی صانعی / استاد حوزه و دانشگاه

ظهور اسلام در قلب قرون وسطای مسیحیت، منطق گفتمان دینی را به جهانیان معرفی کرد و رسول خدا به عنوان آخرین پیامبر الهی در نهادینه ساختن گفتگوی بین الادیانی نقش بسیار مؤثری ایفا نمود. در آن دورانی که گفتگو و مباحث علمی فضای غالب جامعه بشری نبود، این پیامبر اسلام بود که در یک روز به سران شش کشور نامه می نویسد و با روش گفتمانی، آنان را به اسلام دعوت می کند. همین پیامبر برای گفتگوی بین الادیانی ملاقات های گوناگونی با مسیحیان و شخصیت های دینی آنها انجام می دهد و برای تبادل نظر و ارائه پیام حیات بخش خود نامه هایی را به سران مسیحی در مناطق گوناگون ارسال می کند. پیام حاکم بر این برخوردها و مواجهه های پیامبر اسلام در دوره حیات با پرکت وی، چیزی جز صلح و دوستی و ترسیم الگوی جاویدان برای جانشینان معصوم بعد از خود نبود. (رک. مکاتیب الرسول احمد میانجی؛ احتجاج طبرسی؛ السیره النبویه ابن هشام؛ سیره ابن اسحاق).

إِنَّمَا أُمِرْتُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ

امامان بعد از پیامبر اسلام نیز همین مسیر را ادامه دادند و علی‌رغم محدودیت‌هایی که داشتند، از هر فرصتی برای گفتگوی بین‌الادیانی استفاده نمودند. برخی از امامان معصوم به علت سخت‌گیری‌هایی که حاکمان وقت برای ایشان به وجود می‌آوردند، در واقع نمی‌توانستند گفتگوهای علمی بین‌الادیانی بایسته‌ای را با مسیحیان انجام دهند. تحمیل گوشه‌نشینی یا جنگ نسبت به امام علی و امام حسن مجتبی علیهماالسلام؛ ممانعت از همنشینی با مردم نسبت به امام حسین، امام سجاد، امام کاظم، امام جواد، امام هادی و امام عسکری علیهم‌السلام؛ شرایط درگیری و جنگ‌های داخلی و اختلافات درون حاکمیتی زمان امام باقر و امام صادق علیهماالسلام از جمله این موانع بود که جامعه بشری به‌ویژه پیروان ادیان نتوانستند آن‌گونه که شایسته است از فیض آگاهی و بصیرت امامان معصوم علیهم‌السلام بهره‌مند شوند. درعین حال امامان معصوم به هر میزان امکان مواجهه با اهل کتاب به‌ویژه مسیحیان برایشان فراهم می‌شد به گفتگو، مباحثه و مناظره می‌پرداختند؛ لذا آنچه از این مباحثات علمی در منابع تاریخی و دینی ثبت شده است، نمونه‌های قابل تأملی است که باید ضمن بررسی و تحلیل آن، شیوه‌های برخورد آن بزرگواران، به‌صورت مدل‌گفتمانی به جامعه امروزی تقدیم شود. (رک. احتجاج طبرسی؛ مناقب آل ابی‌طالب ابن شهرآشوب؛ اصول کافی کلینی؛ عیون اخبار الرضا شیخ صدوق).

امام باقر علیه‌السلام نیز از این قاعده مستثنی نبود. این امام همام در طول عمر با برکتشان با راه‌اندازی کرسی درس و گفتگو و مناظره در حوزه دین و دین‌پژوهی خدمات فراوانی را تقدیم جامعه بشری کردند گرچه به دلیل محدودیت‌ها و سخت‌گیری‌هایی که قبلاً بدان اشاره شد، نتوانستند ارتباط درخوری با اهل کتاب و مسیحیان برقرار کنند، لیکن در بررسی روی منابع روایی نقلی وجود دارد که اشاره به گفتگوی آن امام با مسیحیان دارد. در این یادداشت تلاش می‌شود ضمن اشاره به آن حکایت، نکاتی را برداشت و به خوانندگان تقدیم نمود. در نقلی که کتاب دلائل الامامه طبری و امان الاخطار سید بن طاووس آورده است گویا گفتگویی میان امام باقر علیه‌السلام با یکی از بزرگان مسیحی در شام اتفاق افتاده است که بدان اشاره می‌شود.

حکایت از این‌قرار است که امام باقر علیه‌السلام که توسط هشام بن عبدالملک به شام دعوت شده بود، روزی در میدان شهر، مقابل قصر هشام جمعیت زیادی از مسیحیان را مشاهده می‌کند، حضرت سؤال می‌کند که این جمعیت چه کسانی هستند؟ به ایشان گفته می‌شود که اینها کشیشان و راهبان مسیحی هستند که در مجمع بزرگ سالیانه خود در شام گردآمده‌اند و منتظر اسقفشان هستند تا سؤالات خود را از او بپرسند. امام وارد این جمع می‌شود و مانند دیگران در انتظار اسقف تا اینکه اسقف می‌آید و در این بین اسقف تازه‌وارد چشمش به امام می‌افتد و سؤال می‌کند که تو مسلمان هستی یا مسیحی؟ امام می‌فرماید: من مسلمان هستم.

سؤال می‌کند که دانشمندی یا نادان؟

امام جواب می‌دهد که نادان نیستم. اسقف ضمن تعجب از این شیوه پاسخ امام، از او می‌پرسد که چرا مسلمانان ادعا می‌کنند که اهل بهشت غذا می‌خورند و می‌آشامند، ولی مدفوع ندارند، آیا در جهان امروز نمونه‌ای دارید؟ امام در پاسخ می‌فرماید: بله، جنین در شکم مادر تغذیه دارد، ولی مدفوع ندارد. اسقف می‌پرسد چرا گفتمانی از دانشمندان نیستی؟ حضرت می‌فرماید: گفتم از نادانان نیستم. اسقف می‌پرسد که چرا مسلمانان می‌گویند هر چقدر از میوه‌های بهشتی بخوریم کم نمی‌شود. آیا نمونه‌ای سراغ دارید؟ امام می‌فرماید: بله، آتش در این جهان چنین است؛ اگر صد چراغ هم با آن روشن کنید باز شعله چراغ اول باقی است و چیزی از آن کم نمی‌شود. اسقف باز سؤال می‌کند که از دو برادری بگو که هر دو در یک روز متولد شدند و در یک روز از دنیا رفتند، ولی یکی صدسال و دیگری دویست سال عمر کرد. حضرت در پاسخ می‌فرماید: آن دو برادر عزیز و عزیز بودند. عزیز پیامبر بود و بعد از پنجاه سال در حال عبور از قریه‌ای گفت: خدایا اینها را چگونه دوباره زنده می‌کنی؟ صدسال به اذن الهی از دنیا رفت، بعد زنده شد، لذا صدسال کمتر عمر کرد. اسقف خطاب به جمعیت کرد و گفت وقتی چنین شخصی اینجا است چرا به سراغ من آمدید و سپس جلسه را ترک نمود. رک. کتاب دلائل الامامه طبری و امان الاخطار سید بن طاووس.

در این حکایتی که بیان شد نکاتی وجود دارد که به اهم آن اشاره می‌شود: نکته یک: رعایت اخلاق و تربیت دینی است. وقتی اسقف از امام سؤال می‌کند که آیا دانشمندی یا نادان؟ پاسخ امام بسیار درس‌آموز است. ایشان ضمن بیان این که من نادان نیستم یک نکته تربیتی را به اصحاب گفتگوی بین‌الادیانی منتقل می‌کند که باید همگان در گفتگوها، ادب، اخلاق و سلوک گفتگو را مراعات نمایند. نکته دو: بهره‌گیری از مباحث علمی و پرهیز از مغالطه و هجوگویی است. شیوه پاسخگویی امام به سؤالات اسقف به‌گونه‌ای بود که اسقف متوجه شد که امام با روشی کاملاً علمی به دنبال پاسخ به سؤالات اوست و در تبیین دیدگاهش مخاطب را به سمت مغالطه و توجیه غیرمنطقی سوق نمی‌دهد. نکته سه: گفتگو باهدف کشف حقیقت است. در این گفتگو کاملاً روشن است که امام کاری به نیت و هدف سؤال‌کننده ندارد؛ امام به‌گونه‌ای به طرح مباحث می‌پردازد که نه‌تنها سؤال‌کننده بلکه هرکسی که آن را ببیند یا بشنود متوجه شود که امام در مقام پاسخ‌گویی در واقع به دنبال حل مسئله و رسیدن به حقیقت آن است.

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عَلَمِ النَّبِيِّينَ

پایه علم باقر علیه السلام

عَلَيْهِ السَّلَام

باری! به منظور پرهیز از طولانی شدن بحث، جمع بندی این یادداشت آن است که سیره معصومان علیهم السلام و در کنار آن سیره امام باقر علیه السلام با مسیحیان مملو از نکات درس آموزی است که می تواند به منطق گفتگوی امروز میان اسلام و مسیحیت کمک کند. از باب نمونه می توان به این نکات اشاره داشت. الف. احترام به رهبران دینی دو دین؛ ب. تسلط کافی بر منابع دینی هر دین؛ ج. استناد به منابع مورد اعتماد هر دو دین؛ د. تکیه بر اصول مشترک میان دو دین؛ اجتناب از طرح و تأیید گفتگوهای انحرافی از سوی هر دو طرف گفتگو؛ ه. توجه به نکات قابل احترام از سوی هر دو طرف گفتگو؛ و. بهره مندی از شیوه تشویق بجای تهدید در گفتگوها؛ ز. استفاده از روش های عقلی و منطقی در گفتگوها؛ ح. اجتناب از ورود به جدال های بی حاصل و داشتن سعه صدر و تحمل عقاید و انظار یکدیگر؛ اهم نکاتی است که در نحوه برخورد معصومان علیهم السلام با مسیحیان رعایت می شد و امروز مسلمانان و مسیحیان باید این نکات را بیش از پیش در گفتگو بین الادیانی، همزیستی و تعایش در کنار هم آنها را نصب العین خود قرار دهند.

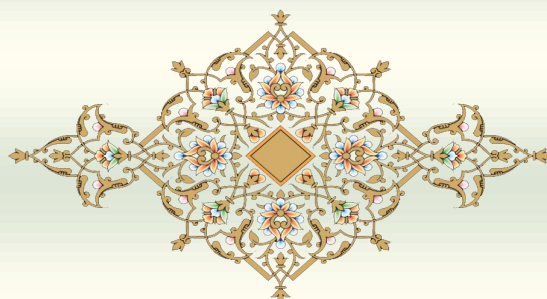

یادداشتی در مورد قدیس استفانو

اولین شهید مسیحی

نویسنده: خانم میجانو

۲۶ دسامبر روزی است که مسیحیان قدیس استفانو را به عنوان اولین کسی که جان خود را فدای حضرت عیسی (ع) کرد، گرامی میدارند. وی که ابتدا یهودی بود، بواسطه موعظه های سنت پیتر و قدیس پطروس یا شمعون) به مسیحیت گروید. وی همت بزرگی برای عزت خدا ابراز نمود و آگاهی زیادی در برابر یهودیانی که حضرت عیسی (ع) را تحقیر می کردند، نشان داد. از سوی حواریون به عنوان اولین نفر از هفت شماس جهت رسیدگی به نیازهای مومنین صدر مسیحیت، بویژه بیوه ها و یتیم ها، انتخاب شد. قدیس استفانو با فضل و قدرتمندانه موعظه می کرد و افراد زیادی را به دین مسیحیت تشویق می کرد. این مسئله منجر به نفرت یهودیانی شد که نمی توانستند متحمل چنین تلاشی باشند و در برابر معرفت او مقاومت کنند. آنها از ابتدا با او بحث و جدل کردند، اما چون خود را شکست خورده دیدند، به دنبال شاهدان دروغین رفتند تا او را به کفرگویی علیه موسی (ع) و خدا متهم کنند. قدیس استفانو در سال ۳۴ میلادی در پاسخ به اتهامات وارده از سوی کایفا کاهن اعظم، از نیکی و رحمت خداوند نسبت به قوم یهود، از حضرت ابراهیم گرفته تا داود، صحبت کرد، حتی یاد آور توهین های پدرانشان به خداوند نیز شد. نهایتاً یهودیان با فریادهای بلند بر او هجوم آوردند و او را از شهر اورشلیم اخراج نموده و سنگسارش کردند. بقایای جنازه قدیس استفانو در سال ۴۱۵ توسط کشیش لوچیانو پیدا شد و مکان دفن آن در خواب توسط خاخام جامائیله به او نشان داده شد. جامائیله که نسبت به مسیحیان تعلق خاطر داشت، از آنها دعوت کرد تا جسد شهید را به جای اینکه طعمه حیوانات شود که خواسته قاتلان یهودی بود، به خاک بسپارند. مکان نشان داده شده، در نزدیکی اورشلیم بود.

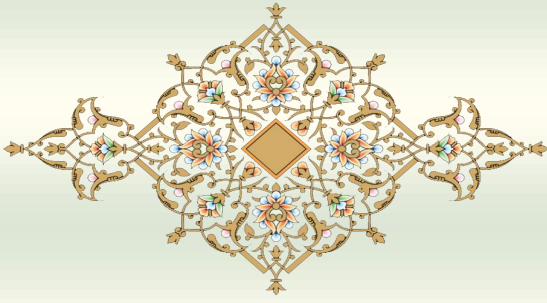

Nome: Santo Stefano

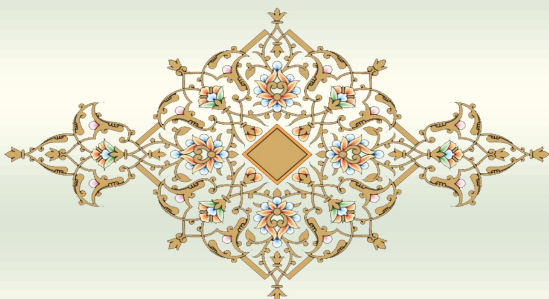
Titolo: Primo martire

Nascita: 5 dopo Cristo

Morte: 34 dopo Cristo, Gerusalemme, Israele

در اینجا بقایای بدن قدیس به مدت ۴۰۰ سال آرام گرفت تا اینکه پیرمردی در خواب کشیش محلی که اسمش لوچیانو (Luciano) بود آمد و به او محل بقایای جسد وی که بقایای قدیس نیکودمو شاگردش و قدیس ابیبا پسرش را نیز در کنار وی خواهد یافت. بدین ترتیب پخش شدن بقایای جسد وی که برای اولین بار در ۲۶ دسامبر ۴۱۵ به اورشلیم آورده شد، آغاز شد و گفته می شود بارانی در طول مسیر باریدن گرفت که باعث پایان خشکسالی زمین ها شد. بقایای اجساد تا ۱۴ ژوئن ۴۶۰ در کلیسای صهیون باقی ماندند؛ سپس به نقاط مختلف جهان فرستاده شدند و در قرن ۱۳ توسط صلیبیون ناپدید گردید. هر جایی که بقایای قدیس استفانو می رسید، معجزه ای رخ می داد. مکان هایی که احتمال دارد بقایای وی در آنجا پخش شده باشند، شهرهای رم، ونیز، ناپل، آنکونا و رونا در ایتالیا و قسطنطنیه و بیزانس می باشند. قدیس استفان، از قرن هجدهم به بعد در رم مورد احترام واقع می شود. در شمال نگاریهای قدیس همیشه از سنگ هایی استفاده می شده که می گویند با آن سنگسار شده است. مردم اعتقاد دارند برای مشکل "بیماری سنگ کلیه" جهت شفا به این قدیس متوسل می شوند.

واتیکان و بسط مناسک فتح الباب، امید، دال مرکزی جوبیلئو

سید مجید امامی

طبق اعلام قبلی گشایش درب های ندامتگاه ربیبیا توسط پاپ و سخنان مهم او برای مردم و البته برخی کارکنان دستگاه قضایی و وزیر دادگستری ایتالیا، به مثابه دومین رویداد افتتاحیه ژوبیلئو؛ صبح ۲۶ دسامبر برگزار شد.

پس از گشایش درب های بخش قدیمی سن پیتر در شب میلاد مسیح (با قرائت کاتولیک)، دومین آیین نمادین اعلام و آغاز سال مقدس زیارت، توبه و بخشش (هر ۲۵ سال یکبار) با حضور پاپ فرانسیس در یک کلیسای شاید نه چندان مهم و نه قدیمی در یکی از محلات شمال شرقی رم آغاز شد و مجددا عنوان "بازگشایی درب" گرفت. نکته مهم این است که این کلیسا در یک ندامتگاه قدیمی و به نوعی بر اساس سیاست های اجتماعی نظام قضایی حقوقی ایتالیا در همین اواخر قرن بیستم ساخته شده بود. زندان ربیبیا، امروز شهرت جهانی پیدا کرد، نه چون زندان بزرگی است چون دومین مقصد پاپ برای اعلام سال مقدس شد.

از منظر نمادین، باب مقدس دلالت های ویژه ای در الهیات مسیحی خصوصا میراث کاتولیک دارد و قوی ترین نشانه جوبیلئو است، زیرا هدف نهایی زائر عبور از آن است. باز شدن در توسط پاپ آغاز رسمی سال مقدس است. در اصل، تنها یک در وجود داشت، در کلیسای سنت جان لاتران، که کلیسای جامع اسقف رم است. لکن بعدها، برای اینکه تا حد امکان زائران بتوانند در تجربه جوبیلی شرکت کنند، سایر کلیسای رومی نیز درهای مقدس خود را باز کردند. باب و درب را می توان از استعاره های مشترک و الهام بخش کاتولیک و شیعه دانست، در اندیشه امامیه، اوصیاء برحق و رسمی پیامبر، درب های شهر فرهنگ و علم توحیدی و نبوی و نیز نشانه ای بر باز بودن راه رستگاری و نجات هستند، در حدیث مشهور فریقین یعنی انا مدینه العلم.. حضرت علی علیه السلام، باب این مدینه معرفی شده اند.

«آه، روزهای ربیبا

که فکر می‌کردم در پرتو ناچاری گم شده‌اند

، و حالا می‌دانم که بسیار آزاد است»

شایان ذکر است خانه پازولینی کارگردان و نویسنده‌ی برجسته‌ی ایتالیایی و منتقد سرمایه داری که به نحو مشکوکی به قتل رسید و آثار او در دهه های ۷۰ و ۸۰ محبوبیت کم نظیری داشت، در همین محله واقع شده بود که در سال های اخیر برای حفظ آن خبرها و نقدهایی به راه افتاد.

پاپ در مراسم گشایش درب های کلیسا/ندان ربیبا باز هم از امید گفت؛ دال مرکزی برنامه ها و ایده های جوبیلئو، همانطور که در شب ۲۵ دسامبر اذعان داشت. پاپ بر فضیلت الهیات امید، در مواجهه با جهانی که دلایل بسیاری برای ناامیدی دارد، تمرکز می کند. رنجش، نفرت و مشکلات، عدم اطمینانی که می تواند سایه و تاریکی در روح ما ایجاد کند. "من به تمام زائران امید که برای تجربه سال مقدس به رم می آیند فکر می کنم ، و به کسانی که نمی توانند به شهر رسولان پطرس و پولس برسند، آن را در کلیساهای خاص جشن خواهند گرفت. برای همه، باشد که لحظاتی پر جنب و جوش و شخصی در محضر خداوند عیسی، رقم بخورد.. کلیسا این مأموریت را دارد که همیشه، همه جا و برای همه، "در" نجات باشد و مسیح را به مثابه امید معرفی کند!

این امید لنگر حافظ کشتی از تلاطم، موتور تحول و آشتی معنوی است، حتی زمانی که ما خیانت دوستی را تجربه می کنیم، یا از ظلمی رنج می بریم. امید از ما می خواهد بدون تأخیر حرکت کنیم: این امید مبتنی بر ایمان است، از امر خیر تغذیه می کند و به ما امکان می دهد در زندگی به پیش رویم

زائر هنگام عبور از آستانه درگاه مقدس، قسمتی از فصل ۱۰ انجیل سنت یوحنا را به یاد می آورد: «من در هستم. اگر کسی به وسیله من وارد شود، نجات خواهد یافت و داخل و خارج خواهد شد و سعادت خواهد یافت.» عبور از در مقدس بیانگر تصمیم برای پیروی و مشمول هدایت عیسی بودن است که بهترین راعی و شبان امت است. در، گذرگاهی است که زائر را به داخل کلیسا هدایت می کند. برای جامعه مسیحی، یک کلیسا نه تنها یک فضای مقدس است که باید با احترام، با رفتار مناسب و لباس پوشیدن به آن نزدیک شد، بلکه نمادی است از اشتراکی که هر مؤمنی را به مسیح پیوند می دهد: این کلیسا مکانی برای ملاقات و گفتگو است. در آشتی و صلحی که در انتظار هر زائری است، کلیسا اساساً محل اجتماع مؤمنان است!

در رم، این نماد و تجربه گشایش درب به دلیل پیوندهای ویژه بین شهر و دو وصی عیسی یعنی پطرس و پولس، (حواریونی که جامعه مسیحی را در رم پایه گذاری کردند) ، اهمیت ویژه ای پیدا می کند. مقبره این دو در رم واقع شده است، آنها در اینجا به شهادت رسیدند و این مکان های مقدس پایگاه های الهام معنوی مداوم هستند.

اما Rebibbia یک محله در رم است که بخشی منطقه شهری پل مامولو Ponte Mammolo است و در Via Tiburtina ، قبل از Casale di San Basilio ، در حومه شمال شرقی شهر واقع شده است. این نام خانواده کاردینال اسکپیون ربیبا را به یاد می آورد ، صاحب ملک بزرگی که محله فعلی اطراف پونته مامولو را تشکیل می داد. ساخت و ساز آن در آغاز قرن بیستم آغاز شد و از دهه ۱۹۷۰ به طور قابل توجهی توسعه یافته است . این محله به دلیل وجود ندامتگاهی به همین نام شهرت خاصی دارد . یک پلاک در میدان Piazza Ferriani نصب شده که بسادگی می تواند تاریخ این محله را یادآور شود:

Rai 1

DIRETTA

GIUBILEO
2025

GIUBILEO
2025

DIRETTA

DIRETTA

CGI

GIUBILEO
2025

GIUBILEO
2025

DIRETTA

00:00:00

CGI

تاریخ درب مقدس

در هر ۲۵ سال که جوبیله نامیده می شود بصورت سمبلیک بواسطه بازگشایی درب مقدس کلیسای سن پیترو (پطروس یا شمعون مقدس) در واتیکان شروع این سال توسط پاپ آغاز می گردد. این اقدام نمایانگر دعوت جهانی برای وارد شدن به خانه خدا است. درب مقدس در آستانه شب ناتال (کرسمس) همزمان با میلاد حضرت عیسی (ع) باز می گردد. آن حضرت از منظر مسیحیت برای باز کردن درب آسمان که منجر به نجات می شود، به دنیا آمده است.

پیش از آغاز حقیقی جوبیله، آشکالی مشابه از "بخشش کامل" وجود داشتند: قدیمی ترین آن به تاسیس "سال مقدس" از سوی پاپ کالیستوی دوم در سال های ۱۱۲۲ و ۱۱۲۶ میلادی بر می گردد: اینکه زائران می بایست جهت دستیابی به بخشش تمامی گناهان، به کلیسای سانیتاگو دی کمپوستلا در اسپانیا پیاده می رفتند. در سال ۱۲۹۴ پاپ چلستینو پنجم، نامه معنوی عفو را نوشت بر اساس آن هر کسی که از کلیسای سانتا ماریا دی کولماجیو در آکوئیلا، بین روزهای ۲۸ و ۲۹ اوت زیارت می کرد، مشمول "عفو" می شد و این همان "عفو کامل" است. به نظر می رسد که از دوران قدیم سنتی وجود داشت که بر اساس آن اولین روز ماه اول سال از هر قرن جدید، منجر به دستیابی "عفو کامل" می گردید.

اولین جوبیله تاریخ، از سوی پاپ بنیفاچوی هشتم در ۲۲ فوریه ۱۳۰۰ توسط نامه رسمی "خدا باوران قدیمی" بر روی سنگ مرمری حک گردید و بر سر درب کلیسای واتیکان نصب شد. زمان آغاز آن ۲۴ دسامبر ۱۲۹۹، یعنی پیش از تاریخ صدور نامه مذکور در ۲۲ فوریه ۱۳۰۰ مقرر کرد، اینکه جوبیله هر ۱۰۰ سال از آن تاریخ تکرار خواهد شد. جهت "عفو کامل" لازم بود هر یک از ساکنان رُم، باید ۳۰ بار دو کلیسای سن پیترو و سن پائولو را در سال مقدس زیارت می کردند. در حالیکه برای زائرینی که از شهر های دیگر می آمدند، فقط ۱۵ بار زیارت کفایت می کرد.

پاپ کلمنته در سال ۱۳۴۹ میلادی، جوبیله را هر ۵۰ سال یکبار اعلام کرد. سپس در سال ۱۳۸۹، پاپ اوربانوی ششم آن را هر ۳۳ سال اعلام کرد. در سال ۱۴۲۳ پاپ مارتینوی پنجم، یک سال جوبیله را اضافه کرد و درب جدیدی در کلیسای سن جوانی در لاترانو برای اولین بار ساختند و آنرا "درب مقدس" نامیدند. پاپ نیکولای پنجم جوبیله را به هر ۵۰ سال یکبار بازگرداند و آن را در سال ۱۴۵۰ برگزار کرد و برای این جوبیله نیز "درب مقدس" کلیسای سن جوانی لاترانو باز شد. پاپ پائولوی دوم در سال ۱۴۷۵ جوبیله را اعلام و گفت هر ۲۵ سال یکبار باشد.

به نظر می رسد که "درب مقدس" برای اولین بار در کلیسای سن پیترو به مناسبت جوبیله ۱۵۰۰ به دستور پاپ الساندروی ششم ایجاد شد، که بر اساس آن همزمان با درب کلیسای سن پیترو، درب سه کلیسای دیگر سن پائولو، سن جووانی و سانتا ماریا ماجوره باز می شد. در کلیسای سن پیترو بجای درب دیواری درست شد که پاپ بتواند آن را با سه ضربه چکش در بخش مرکزی، تخریب کند. اگر چه پاپ الساندروی ششم "مراسم بازگشایی و بستن درب مقدس" را بنیان گذاشته باشد، ولی اولین کسی بود که قوانین و آداب مشخصی در اجرای مقررات لحاظ کرد. پاپ الساندروی ششم کسی بود که "درب مقدس" را با المان های معماری دارای ارزش عمیق معنوی و معانی سمبلیک غنی کرد. حتی چکشی که با آن پاپ بر درب می کوبید، معنایی سمبلیک و دینی به خود گرفت، با عصای حضرت موسی (ع) که در بیابان به سنگی زد و از آن آب جاری شد.

در جوبیله بعدی در ۱۵۲۵، پاپ کلمنته هفتم این چکش با چکشی طلایی و نقره ای جایگزین کرد. پاپ اوربانوی هشتم در سال ۱۶۲۵ پیشنهاد داد بجای دیوار درب چوبی لولا دار و چکش نیز با دو کلید که یکی از آن ها طلایی و دیگری نقره ای بود، جایگزین شود.

بین سال های ۱۵۰۰ و ۱۹۷۴، پشت درب چوبی کلیسای سن پیترو دیواری ساخته می شد که در هر "سال جوبیله"، پاپ وقت بصورت سمبلیک اقدام به تخریب دیوار می کرد. این آیین در سال ۱۹۷۴ در زمان بستن درب مقدس بخاطر خساراتی که ایجاد می کرد تغییر کرد.

درب مقدس فعلی کلیسای سن پیترو از جنس برنز می باشد، در سال ۱۹۴۸ توسط ویکو کنسورتی برای جوبیله ۱۹۵۰ ساخته شد. بر روی این درب ۱۶ صحنه از انجیل درباره بخشش و مهربانی نقش بسته است. این صحنه ها در ابتدا بر روی چوب حکاکی شد و سپس با برنز جایگزین گردید.

واتسکان در هفته ای که گذشت...

بیمارستان های غزه اهدافی برای نیروهای اسرائیل

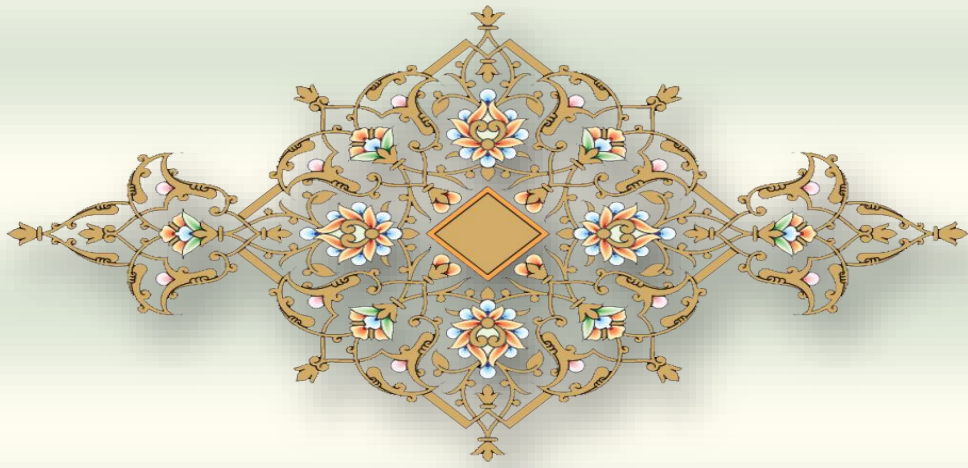
روزنامه اُسرو اتوره رومانو

بیمارستان های غزه هر چه بیشتر مورد هدف ارتش اسرائیل قرار دارند، در روزهای اخیر پس از بازداشت صدها نفر در بیمارستان کمال عدوان در شمال غزه، نیروهای دفاعی اسرائیل اول بیمارستان الاهلی در شهر غزه و سپس بیمارستان الاوفا در بخش غربی شهر را هدف قرار دادند، که باعث کشته شدن حداقل ۷ نفر و مجروح شدن افراد دیگری شد.

اسرائیل اعلام کرد که این ساختارهای درمانی به مراکز فرماندهی حماس تغییر یافته اند به همین دلیل نیز هدف عملیات نظامی قرار دارند. از سوی دیگر مدیر سازمان بهداشت جهانی اعلام کرد: «بیمارستان های غزه بار دیگر به میدان های درگیری تبدیل شده و سیستم درمانی به شدت تهدید می شود».

این روزنامه در ادامه به کشته شدن حداقل ۳۰ فلسطینی در جریان حملات اسرائیل اشاره کرد.

عصبانیت اسرائیل از سخنان پاپ

احضار سفیر واتیکان در اسرائیل

خبرگزاری آنسا

وب سایت رنواتیو ۲۱

به نوشته رسانه های اسرائیل، هفته گذشته پس از سخنان پاپ فرانسیس که از "بی رحمی" حملات هوایی اسرائیل بر روی غزه انتقاد کرده بود، سفیر واتیکان در اسرائیل به وزارت امور خارجه کشور یهود احضار شد.

قبل از کریسمس پاپ در درخواست دو باره ای برای آتش بس در غزه، بر آمار قربانیان غیرنظامی ناشی از حملات هوایی اسرائیل تاکید کرد. وی گفت: «این بی رحمی است، این جنگ نیست». به گفته این وب سایت سه شنبه گذشته سر اسقف آدولف تیتو یالانا برای گفتگویی با مدیر کل وزارت امور خارجه وی احضار شد.

بحران تازه میان اسرائیل و واتیکان به خاطر استفاده پاپ از عبارت "بی رحمی" در غزه.

تل آویو در پاسخ به این سخنان، وی را به اعمال سیاست "یک بام و دو هوا" متهم کرد، پرسش و پاسخ همچنین در مورد اجازه به پاتریارک پیتزبالا برای رفتن به غزه و دیداری ارشادی در آستانه کریسمس بود. به گفته پاپ فرانسیس به پاتریارک این اجازه داده نشد،

پاپ در دیدار با اعضای دستگاه اداری واتیکان، کاردینال ها را از وضعیت در سرزمین مقدس مطلع کرد و گفت: "دیروز به پاتریارک اجازه ندادند که وارد غزه شود در حالیکه قول آن را داده بودند. دیروز نیز کودکان را بمباران کردند. این بی رحمی است، این جنگ نیست. می خواهم این را بگویم زیرا بر قلب من فشار می آورد".

پیامر پاپ به دانشگاه بیت الحم

روزنامه اُسروآتوره رومانو

در پیام پاپ فرانسیس به دانشگاه بیت الحم آمده است: "با ذوق و شوق گواه ارزش های مدیریت انجیل باشید. امیدوارم که انجیل بتواند به عنوان الگویی برای رهبران دینی و سیاسی که دارای تفاوت هایی در ایمان و سنت اند باشد و منجر به این گردد که اعضای دانشگاه و دانشجویان، در ساخت آینده ای از گفتگو، درک متقابل، همدردی برادرانه و عدالت برای همه فعالیت کنند. در رابطه با مسئله خشونت که بسیاری از برادران و خواهران ما را تحت تاثیر قرار داده، بشریت نیازمند الگو هایی از همدردی کامل و امید می باشد. کریسمس و آغاز جوبیله فرصت هایی هستند که معنایش حیات جدید، امید و آشتی است، ارائه دهنده فرصت هایی از تجدید معنوی و تقویت مراقبت از الهامات و ذوق و شوق داشتن جانشینان عیسی می باشد."

پاپ فرانسیس در بخشی از این پیام خطاب به جوانان گفت: "باید از موهبت ایمان، نه به عنوان چیزی پنهان، بلکه به عنوان گنجی اشتراک پذیر با دیگران محافظت کنید. اگر چه جوانی گاهی با ضعف هایی چون گیجی و توهم همراه است، با این وجود عیسی همیشه منبع امید پایدار است و او کاری می کند که جوانی ارزشمند شود."

پاپ فرانسیس در پایان از دانشجویان می خواهد تا به ترویج روابط دوستی در سطح آکادمیک و اجتماعی به عنوان میراثی گرانبها با روحیه ای ایثارگرانه نسبت به دیگران اقدام کنند، از حضرت مریم و حضرت عیسی خواست تا این دانشگاه را در صلح حفظ کنند.

دیدار نخست وزیر هند با اعضای

شورای اساقفه این کشور

خبرگزاری آسیانیوز

برای نخستین بار در هند، یک نخست وزیر در دیدار با اعضای شورای اساقفه این کشور در دهلی نو، جشن کریسمس را به آنها تبریک گفت.

مون سینیور تازاتا رئیس شورای اساقفه هند ضمن تمجید از نارندرا مودی به خاطر تعهد وی برای وحدت کشور، نگرانی مسیحیان قربانی خشونت های گروه های افراط گرا را ابراز داشت. نارندرا مودی از رفتار "کسانی که باعث بی نظمی در جامعه می شوند" اظهار تاسف کرد و یادآور شد که از پاپ فرانسیس برای سفر به هند دعوت کرده است.

نخست وزیر هند روز ۲۳ دسامبر ۲۰۲۴ شخصاً در مراسم جشن کریسمس در محل شورای اساقفه کاتولیک هند شرکت کرد و با کاردینال ها، اسقف ها و کشیش ها گفتگو کرد. مودی در سخنانی در این مراسم گفت: "آموزه های مسیح، عشق، هماهنگی و برادری است. اهمیت دارد که همه ما این روحیه را قوی تر کنیم. از قصدهایی برای اشاعه خشونت و بی نظمی در جامعه متاسف هستیم. همین اواخر شاهد وقوع حادثه ای در بازار کریسمس در آلمان بودیم.

سخنرانی پاپ در مراسم عبادی به

مناسبت روز سن استفانو

وب سایت واتیکان نیوز

پاپ در مراسم عبادی در مورد سن استفانو، نخستین شهید مسیحیت، که در راه انجیل جان خود را از دست داد، سخنرانی کرد.

وی با تبریک به یهودیان که جشن حنوکا (جشن نور) را برگزار می کنند در پایان مراسم عبادی برای خلع سلاح و رفع مشکلات جوامع فقیر و صلح در جهان دعا کرد.

پاپ افزود: از استعمار ملت ها با سلاح دست برداشته شود. برای صلح در سراسر جهان کشورهای اوکراین، غزه، میانمار و کشورهای زیادی که در جنگ هستند دعا کنیم. سپس پاپ به یهودیان جهان که به مدت ۸ روز جشن حنوکا را برگزار می کنند و همچنین به زائرنی که در مراسم باز کردن درب مقدس کلیسای سن پیتر و به مناسبت سال مقدس (جوبیلیه) شرکت کرده بودند صلح و برادری را تبریک گفت.

سفارت جمهوری اسلامی ایران در وائیکان

هفته نامه

شماره ۴۸

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَاقِرَ عَلَوِّهِمُ النَّبِيِّينَ

